

ASPERCAMP

Associació ASPERGER-TEA del Camp de Tarragona

DIA INTERNACIONAL DE LA SÍNDROME D'ASPERGER

Aquest divendres dia 18 de febrer és el dia de commemoració de la Síndrome d'Asperger. Un dia de celebració i reivindicació a tot el món on, un cop l'any, els veritables protagonistes són les famílies i les persones amb asperger i altres trastorns de l'espectre autista d'alt funcionament.

L'espectre de l'autisme ó TEA és un calaix de sastre del qual avui dia en formem part, és tan ampli i divers que la llibertat d'associació a l'Aspercamp ens permet i obliga a continuar defensant aspectes que específicament afecten a les persones amb Síndrome d'asperger, avui anomenades TEA amb nivells de suport 1 ó 2.

La síndrome d'asperger és un trastorn d'origen neurobiològic i del neurodesenvolupament que comporta una alteració en el processament de la informació. Les persones afectades tenen un aspecte i intel·ligència normal i, de vegades, superior a la mitjana. El seu cervell funciona d'una manera particular i freqüentment presenten habilitats especials en àrees restringides. Aquest trastorn, que persisteix durant tota la vida de la persona, i afecta a 1 de cada 59 persones, es manifesta de diferent manera en cada individu però tots tenen en comú les dificultats en la comunicació i les relacions socials, l'alteració dels patrons de comunicació no verbal, interessos restringits, inflexibilitat de pensament i de comportament, dificultats en les funcions executives i de planificació i en la interpretació i gestió de les emocions tant pròpies com alienes, entre d'altres.

Totes aquestes particularitats no es veuen a simple vista, per això resulta difícil entendre que, persones intel·ligents i sense cap tret físic significatiu tinguin el reconeixement d'una **discapacitat social** que expliqui les seves conductes. Aquesta discapacitat social esdevindrà una expressió de la neurodiversitat de la societat el dia que comptem amb el suport i la comprensió de tot l'entorn en tots els àmbits de la vida:

1. Àmbit educatiu:

Encara, a dia d'avui, els nostres fills i filles pateixen la incomprensió de mestres i companys en l'entorn escolar. La manera diferent en què aprenen i processen la informació fa que sigui necessària una actualització dels coneixements de tota la comunitat educativa. Els nostres alumnes han de poder desenvolupar tot el seu potencial i això només serà possible amb un ambient acollidor i uns mètodes d'ensenyament adaptats en totes les etapes educatives.

ASPERCAMP

Associació ASPERGER-TEA del Camp de Tarragona

Les seves dificultats socials, els seus nivells d'angoixa i la seva hipersensibilitat sensorial fa que sovint pateixin la incomprensió i marginació per part dels seus companys.

Hem de fer un punt i apart per incidir en les elevades taxes d'assetjament escolar que pateixen els nostres fills i filles per part d'altres alumnes, sovint amb la complicitat d'alguns membres del professorat bé per acció o bé per omissió. La discapacitat es pot superar quan l'entorn és solidari, mentrestant ens calen lleis de protecció i mecanismes per fer-les complir.

2. Àmbit laboral:

Cal prioritzar la inclusió laboral efectiva, tant al sector públic com privat, en un col·lectiu amb un nivell d'atur del 80% donat que no hi ha autonomia sense ocupació. Reclamem polítiques d'ocupació específiques que incloguin l'acompanyament durant tot el procés de cerca de feina així com més incentius a les empreses privades per contractar persones amb asperger. Pel que respecta a l'ocupació pública ens trobem amb una dificultat afegida: tot i que es reserva una quota per a persones amb discapacitat, els asperger no hi poden accedir, ja que, tot i estar encabits en la categoria de discapacitat intel·lectual, no presenten dèficit cognitiu ni malaltia mental.

3. Vida independent:

Reclamem un programa d'habitatge específic per a persones amb la síndrome d'asperger, amb un lloguer social d'acord a les seves possibilitats, amb una supervisió periòdica que els proporcionï suport en les àrees en que presenten més dificultats però els permeti desenvolupar-se de manera autònoma.

4. Àmbit sanitari:

Tot i que la síndrome d'asperger no és una malaltia ni una discapacitat intel·lectual, sí que sovint va acompanyada de certes comorbiditats que poden requerir una resposta des de l'àmbit sanitari, sent el trastorn d'ansietat i la depressió les més comuns.

Reclamem que la assistència psiquiàtrica pública estigui basada en mètodes científics amb evidència terapèutica contrastada.

Quan se li dona suport a la diversitat s'aconsegueix un enriquiment generalitzat de la societat. Els seus talents i aportacions són un important actiu que cal aprofitar, i això només s'aconseguirà amb una societat més justa, equitativa i tolerant. Quan aquests suports manquen és quan sorgeix la dependència. Nosaltres apostem per la inclusió, la tolerància, l'autonomia, la formació, la solidaritat i el respecte a tota mena de diversitat. Una persona que es pot desenvolupar de manera plena esdevindrà un important actiu per a la societat.

ASPERCAMP

Associació ASPERGER-TEA del Camp de Tarragona

Les persones amb la síndrome d'asperger i les seves famílies demanem, doncs, el reconeixement de la discapacitat social i la igualtat d'oportunitats pel nostre desenvolupament com a membres de ple dret de la societat, una societat equitativa, justa, respectuosa, acollidora i diversa. Una societat de la qual ens en puguem sentir orgullosos i a la que poder aportar tot el nostre talent.